

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1125 29 tháng 1 năm 2017

Thơ ngỏ

Tiến Hoá

*Tiến hóa nơi nơi rõ ý Trời
Thành tâm tu luyện đạt nơi nơi
Qui nguyên thiên giác hướng về Trời
Khai triển chơn hồn tụt thành thơ*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Muốn cải tiến thì phải làm sao?
- 2) Chung qui cũng phải tu thật thì mới có kết quả phải không?
- 3) Tại sao thần thánh linh thiêng sao không dẹp những phần tử đó?
- 4) Kẻ thiện và người ác có thể lẫn lộn hay không?
- 5) Ta đây là sao?
- 6) Bé biết được bạn đạo có hành động như trên Bé có buồn không?
- 7) Hôm nay là ngày thứ bảy Bé không nghĩ sao?

<p>1) Hỏi: Muốn cải tiến thì phải làm sao?</p> <p>TL: Thưa phải tu tâm sửa tánh, thực hành đứng đắn, thì mới có cơ hội hiểu mình là ai! Nói ít thiên nhiều thì mới có kết quả, đối tình thế dâm loạn trở nên ổn định và sáng suốt, giá trị sẽ thể hiện qua hành động và nụ cười tươi đẹp, bản chất hồn nhiên sẽ được khôi phục.</p>	<p>2) Hỏi: Chung qui cũng phải tu thật thì mới có kết quả phải không?</p> <p>TL: Thưa tu thật thì lợi ích vô cùng, còn tu giả thì tá vào chơn lý mà chỉ trích người khác, hành động đó gọi là dâm loạn và bần tiện, trí không mở óc không thông, cũng nói chuyện về trời nhưng không bao giờ đi được, biến thành con ma phá hoại mà thôi, đó là bệnh.</p>
<p>3) Hỏi: Tại sao thân thánh linh thiêng sao không đẹp những phần tử đó?</p> <p>TL: Thưa càng linh thiêng thì càng tận độ những phần tử đó, dịu độ cho những phần tử đó tiến hoá theo khả năng của chính nó, như những tai nạn bất ngờ đến với nó, để nó cơ hội cảm thức lần lần, bản chất độc ác đã xâm chiếm khối óc của nó, mà tự thức và ăn năn, tình Trời lúc nào cũng quang chiếu cho kẻ ác là vậy, có câu: Bất chiến tự nhiên thành, kẻ ác và người thiện cũng được dẫn tiến bởi tình Trời cao quý.</p>	<p>4) Hỏi: Kẻ thiện và người ác có thể lẫn lộn hay không?</p> <p>TL: Thưa trong buổi họp kín hay công khai cũng đều thấy rõ, kẻ thiện và người ác đều đi ngược lại với nhau, nhưng chỉ có tự thức thì thức hoà đồng mới được mở rộng và học hỏi thêm để tiến thân, không còn ý niệm ta đây nữa.</p>
<p>5) Hỏi: Ta đây là sao?</p> <p>TL: Thưa ta đây là hành giả tưởng lầm là mọi người đang cần ta, chứ hành giả không thấy rõ rằng: Ta cần học để tiến, người hiểu học thì khía cạnh nào cũng là cơ hội tiến thân.</p>	<p>6) Hỏi: Bé biết được bạn đạo có hành động như trên Bé có buồn không?</p> <p>TL: Thưa Bé không bao giờ buồn, nhưng chỉ chờ ngày thức tâm của hành giả mà đón rước thôi.</p>
<p>7) 15-09-91 Hỏi: Hôm nay là ngày thứ bảy Bé không nghỉ sao?</p> <p>TL: Thưa thứ bảy là ngày rảnh rỗi, có thể buông bỏ việc đời, Bé mới có dịp bàn bạc về tâm thức với bạn đạo</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Hòa

Diễn thanh phân giải tiến thân hòa
Càng luyện càng tu lý thiết tha
Quy thức điển hồn khai trí giác
Giúp đời mình đạo hợp hòa ca.

Hòa ca đời đạo pháp phân hòa
Vũ trụ cần khôn chuyển thức qua
Nói rộng đường tu thành chuyển thức
Phân minh đời đạo rõ chữ Hòa.

Chữ Hòa ban rải khắp gần xa
Tự nguyện phát tâm cống hiến ta
Dâng Phật dâng Trời tâm sống động
Không ngừng thanh lọc chẳng còn xa.

Còn xa khai mở luận phân bàn
Trí độ khai từng thức sáng ban
Nguyện niệm Nam Mô trần tâm dứt
Hít thở khai thông tự vẹn màn.

Vết màn ô trước chẳng cần than
Thực hiện lòng thành triết được ban
Sáng suốt minh tâm từ giao động
Học thanh giải trước chẳng bằng hoàng.

Bàng hoàng vì bởi chẳng hành sang
Nguồn Cội trên đường lý chuyển quang
Tâm nhãn trí hòa xa vọng động
Thực hành chơn pháp tự cầu an.

Cầu an rõ lẽ tự vui bàn
Trí độ thực hành cảm sáng ban
Giải trước lưu thanh hòa tam giới
Cầu xin muôn loại tự khai màn.

Khai màn học hỏi lý Cha ban
Tự quyết khai minh tự luận bàn
Bến giác quê xưa, tâm tự thức
Khai thông trí tuệ, điển khai đàn.

Khai đàn mở rộng chiều quang tiến
Chẳng hưởng hành thông ngộ pháp liền
Giá trị vô cùng duyên tận độ
Ngày đêm học hỏi giải tâm phiền.

Tâm phiền vì bởi lòng xao xuyên
Quyết định chưa minh nợ tạo duyên
Càng tiến càng tu hành chơn thức
Đồng hành ba cõi tự tâm xuyên.

Tâm xuyên khai mở tâm phiền muộn
Phục vụ tận tâm, chẳng tín cuồng
Điển giới khai vòng minh đạo pháp
Trí tâm học đạo trở về luôn.

Về luôn Nguồn Cội đang chờ sẵn
Quý Mẹ, tưởng Cha, rõ chị Hằng
Ánh sáng tràn đầy đồng chuyển chiếu
Chỉ đường vạch lối, về công bằng.

Công bằng ân độ tâm thường giác
Xét cánh ân ban thành Thánh Đạo
Phân giải đủ điều thuyết thấp cao
Nhon sinh tự thức tự khai mào.

Khai mào nguyên điển bình thanh giới
Phát nguyện từ đây độ giúp đời
Vốn luyện Cha Trời nay tự thức
Vô cùng sống động, chẳng còn rơi.

Còn rơi vì bởi khinh thường Đạo
Thế cảnh trường thi, tự bước vào
Giải thoát do mình hành đúng pháp
Ra vô hít thở, rõ chiều cao.

Lương Sĩ Hằng.

Thiền viện Vĩ Kiên, 25-05-1986

VẤN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY
25/7-15/8/1981 (Cuốn 3)

Bạn đạo: Con chấp nhận cái sự Tham, Sân, Si, trên cõi đời này; vì có Tham, Sân, Si, bây giờ đây Thầy mới tìm ra Đạo, và tìm ra một cái lẽ sống cho cuộc đời; thì nhờ cái tham, sân, si, đó. Con nghĩ, trên đời giờ phải Tham, Sân, Si, nhiều hơn, để các lãnh tụ tôn giáo có cơ hội học hỏi nhiều hơn. Chớ nếu mà Thầy diệt Tham, Sân, Si, đi, thì con nghĩ là làm!

Đức Thầy: Không diệt được Tham, Sân, Si! Xây dựng Tham, Sân, Si; đổi chiều hướng của Tham, Sân, Si! Cho nên, không có nói rằng, "Tôi diệt Tham, Sân, Si!" Nói, "Diệt Tham, Sân, Si," là sai! Tham tất cả cần khôn vũ trụ, mới đem lại sự tinh vi đóng góp cho mọi người. Hỡi chớ, nếu tôi thanh tịnh á, thì cái xã hội này tiêu hết, còn gì? Ông Trời thiếu thanh tịnh thì chúng ta chết hết! Trong sở mà không có ông kỹ sư thanh tịnh, nó đâu có vẽ họa đồ cho nhiều người có việc làm? Hỡi chớ, mấy thằng thanh tịnh nó phá hoại, hay nó làm việc? Nó ngồi nó vẽ, vẽ có mấy chữ, mà ăn lương cao hơn mình! Mình chạy hần học ngoài đường, mà lại ăn lương ít hơn! Có sự thấy rõ ràng; có sự thấy rõ ràng! Cho nên, đừng có cho Thanh Tịnh là tiêu diệt; nhưng mà Thanh Tịnh là làm việc nhiều hơn. Thanh Tịnh là cái gì? Chấn động lực hiện hữu của Bạn đang yếu ớt, mà Bạn sẽ tập trung cho nó gia tăng hơn thì cái chấn động lực của Bạn mau hơn, nhanh lẹ hơn! Là Thanh Tịnh như thế đó. Không phải thanh tịnh là "Tôi ngồi êm đây, tôi chịu xuống dưới đó," là thanh tịnh! Không phải thanh tịnh. Tu sai và sử dụng cái thanh tịnh sai, là nguy hại! Thanh tịnh là cái chấn động lực đi tới thanh nhẹ vô cùng; cho nên nó chiếu sáng cả Càn Khôn Vũ Trụ! Mà trên đó làm việc nhiều hơn, hay là chúng ta làm việc nhiều hơn? Sự quang chiếu từ trên chiếu xuống nhiều hơn, hay là chúng ta chiếu lên nhiều hơn? Đó.

Bạn đạo: Thì vì cái lẽ đó...

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Là một cái việc của vấn đề, gọi là "Thế

giới bên ngoài."

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Con không biết rõ bên trên nhiều hơn;

Đức Thầy: Ừ; phải rồi.

Bạn đạo: Hay là bên dưới nhiều hơn?

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Còn Thầy nói là, hỏi này con nghe được câu Thầy nói là, "Bạn là Thượng Đế của tôi."

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Thì đương nhiên! Nếu bây giờ, đôi lúc, "Tôi tu nhiều hơn, tôi đạt ra một cái; có thể nói là, tôi nhìn vào một người khác là Thượng Đế của tôi;"

Đức Thầy: Đúng.

Bạn đạo: Thì đương nhiên là tôi nói, "Người đó còn thua tôi!" Thì như vậy ấy, thì cũng có thể gọi là người, "Thượng Đế nhiều hơn." Cho nên, đặt cái câu hỏi hỏi này, là, "Trên chiếu xuống nhiều hơn, hay là dưới chiếu lên nhiều hơn?"

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Đôi lúc, ví dụ một hạt nổ,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Có thể nổ một trái bom,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Còn trái bom cũng có thể nổ được một hạt nổ.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Vậy thì, chưa hẳn là bên nào nó,... đó là tùy cái động lực;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Chứ người nói, "Bên trên chiếu xuống nhiều hơn, hay dưới nhiều hơn," thì con không biết.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Còn đặt vào cái trường hợp của ông kỹ sư ấy,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Ông kỹ sư làm việc như vậy, thực ra ông ấy có cái sáng của ông ấy,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Và ông ấy đã học hỏi

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Những cái kinh nghiệm của người khác,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Thì cho nên bây giờ ông lãnh lương nhiều hơn,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Còn cái hoạt động nhiều khác, nhiều hơn ấy; thì đương nhiên, những người khác; hoạt động ở đây là phải do năng lượng;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Ví dụ, ông kỹ sư ông làm việc ít hơn. Con không bao giờ con chấp nhận nói, "Ông kỹ sư đó làm việc nhiều hơn,"

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Ông kỹ sư làm việc ít hơn, tại vì ông ấy tiêu ít năng lượng hơn;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Cho nên, ông ấy lãnh lương nhiều hơn tự vì ông ấy học hỏi tất cả những kinh nghiệm của người khác;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Tức là, có thể nói là, ông lấy cái kinh nghiệm của người khác! Ăn lương của chính ông,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Nhưng mà chính là ông ăn lương của người khác;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Và nếu ông kỹ sư ông ấy ngồi ông ấy vẽ họa đồ hoài ...,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Thì cái sản phẩm cũng không có ra được;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Vậy thì, con thấy là, con người lao động hoạt động nhiều hơn; còn ông kỹ sư hoạt động ít hơn. Ông có cơ hội nhiều hơn con thôi; còn là chính người làm việc là làm việc nhiều hơn;

Đức Thầy: Cho nên, mỗi người ở trong một cái thức khác nhau; mỗi trình độ khác nhau. Bạn nói, "À, học tới kỹ sư là nhờ cái sáng suốt ông mới học được kỹ sư;" phải không?

Bạn đạo: Không phải, cái này con nói là không phải là nhờ sáng suốt,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Đó là trong một cái yếu tố thôi. Có thể nhờ cái sáng suốt, cái sự thông minh,

Đức Thầy: Cái sự sáng suốt, cái sự thông minh, đó.

Bạn đạo: Cái thứ hai, có cơ hội; thứ ba là có tiền, hoặc là. Cho nên con nói mà cái trình độ và cái mà ông có ngày hôm nay ở người khác cho anh.

Đức Thầy: Đúng như vậy. Cho nên, ông mới phục vụ cho người khác. Ông phục vụ cho người khác; mà ông động loạn và ông sân si, ông đâu có làm được; ông học đâu có tới bên? Ông phải thuận hòa, phải hợp tác, ông mới học, ông mới tìm cái sáng kiến của mỗi người khác, và cái sáng kiến của ông tiếp thu được cái sáng kiến của người khác, ông mới ứng dụng trong cái tình trạng hiện tại! Thấy chưa? Cũng nhiều người đồng đi học, mà không thi đậu được! Họ phải chấp nhận những điều đó! Rồi cái người mà lao động, này kia, kia nọ, làm việc nhiều hơn? Nói, bây giờ đổi, về lý

thuyết để nói, nghĩa là, trong cái thực hành, nói, “Bây giờ, Ông ngồi Ông về như vậy đó; bây giờ Ông đối với tôi, Ông cuộc một tiếng đồng hồ, Ông cuộc được không?” Chắc ông kỹ sư ông cuộc không được; bởi vì ông dùng cái óc; ông dùng cái sự sáng suốt về phần trí; còn cái ông lao động này, một giờ đồng hồ đó, ông cuộc được bao nhiêu thước? Nó cũng có cái khác biệt so sánh. Nhưng mà, nói cái xã hội loài người mà không có những người thanh tịnh sáng suốt như vậy đó, xã hội này không có trật tự! Phải mất trật tự!

Cho nên, có người thông minh, và có người thiếu thông minh; có người hiểu hai phương diện mới cho là chơn lý; mà có người hiểu một mặt đã tưởng lầm đó là chơn lý. Cho nên, các bạn còn thắc mắc về những tôn giáo cạnh tranh, này kia, kia nọ: họ cũng thuyết chơn lý, mà thuyết một bên! Còn nếu mà họ hiểu hai bên, “Trong sanh, có tử; trong tử, có sanh,” thì lúc đó họ hiểu cái Luật Quân Bình để trả lại cái quyền sống và phát triển của mỗi người! Thì lúc đó không có sự cạnh tranh và nghịch ngỗ lẫn nhau nữa.

Nhưng mà, một thời gian nào, đây rồi các bạn cũng sẽ thấy bom, đạn nó sẽ đùng đùng; đùng chứ; đùng với nhau nhiều lắm! Nó phải đùng; bởi vì sáng suốt sản xuất ra để làm gì? Để đùng chứ! Mảnh đất eo hẹp của chúng ta đã thử rất nhiều rồi! Rồi các chỗ khác cũng phải thử chứ! Thử rồi mới là thấy rằng cái nào có giá trị hơn? Còn lúc chưa thử, nó nói nó là hay nhất, nó là đúng nhất. Cho nên, lý thuyết và thực hành, hai cái khác nhau. Những người thực hành mới thấy rõ chính mình, và sửa mình, và chịu học hỏi của những người khác. Còn người không chịu thực hành, thì muốn giáo dục người khác. Thì cái chuyện đó, càng ngày dân trí nó càng thông minh và tiến bộ nhiều hơn, thì nó không có chấp nhận cái chuyện đó; và chính nó sẽ tự tiến và tự hòa đồng: mỗi người cũng là tinh thần lãnh đạo lấy mình, và hòa hợp với tất cả.

Bạn đạo: Dạ, con xin cảm ơn rất nhiều.

Đức Thầy: Dạ; cảm ơn anh nhiều lắm. Nói mệt, thì lúc nào tôi cũng mệt; mà nói khỏe, lúc nào tôi cũng khỏe. Còn âm thinh, còn nói chuyện; mà hết âm thinh thì nghỉ ngơi, yên ổn suốt đời ...! Dạ, mấy giờ rồi? Mới có 4 giờ mấy à! Hồi nãy ông chủ nhà hứa 5 giờ rưỡi lặn mà!

Hướng tâm cầu nguyện

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo LÂM QUANG THANH ở Bỉ sanh ngày 11/02/1950 mất ngày 21/01/2017 tức ngày 24/12/2016 âm lịch lúc 17h15 được siêu thăng tịnh độ. Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Thiền đường Bruxelles kính báo

BẠN ĐẠO VIẾT

Hemet ngày 22 tháng 01 năm 2017

Kính gửi về Tuần Báo Phát Triển Điện Năng.

Thưa các bạn:

Mỗi năm hoa đào nở
Lại thấy ông đồ già
Bày mực tàu giấy đỏ
Bên phố đông người qua ...

Làm cho tôi nhớ đến bài thơ của Mãn Giác Thiền Sư:

Xuân khứ bách hoa lạc
Xuân đáo bách hoa khai
Sự trục nhãn tiền quá
Lão tùng đầu thượng lai
Mạc vị Xuân tàn hoa lạc tận
Đình tiền tác dạ nhất chi mai

Tạm dịch:

Xuân đi trăm hoa rụng
Xuân đến trăm hoa cười (hoa nở)
Việc đời qua trước mắt
Cái già lại đến rồi
Đừng cho Xuân tàn hoa rụng hết } đây là
Đêm qua sân trước một cành mai } Thức Hồi Sinh

Đầu năm Đinh Dậu 2017 xin có đôi lời chia sẻ tâm tình cùng với các bạn cho vui như tiếng pháo đầu năm. Năm nay Thiền Viện Hai Không tổ chức Khóa Sống Chung vào ngày 9/6/2017 (rằm tháng 5 ÂL) đến ngày 11/6/2017 bế mạc. Được biết đề tài gom gọn trong bốn câu thơ Khai Tâm của Đức Thầy kính yêu của tất cả bạn đạo Vô Vi chúng ta như sau:

KHAI TÂM

KHAI TÂM MỞ TRÍ TỰ PHÂN BÀN
THỰC HIỆN CHƠN TU TRÍ CẢM AN
QUI HỘI TÌNH TRỜI TRONG SỐNG ĐỘNG
CÀNG TU CÀNG HIỂU TRÍ CÀNG AN
VĨ - KIÊN

Sau khi đọc bài thơ KHAI TÂM của Đức Thầy, con có suy nghĩ và cảm thức làm bài thơ Khai Tâm để dạy dỗ lục căn lục trần tánh vía của mình. Con xin ghi lại để chia sẻ cùng với các bạn:

Khai Tâm

Khai Tâm mở trí tự xét bàn

Pháp Lý Công Phu bỏ tánh tham

Có Không Không Có tùy duyên thức

Học hỏi không ngừng trí tâm an.

Bành Chí

Khai Tâm mở trí ở đây giống như trăm hoa đua nở vào ngày Xuân ... Chúng ta mỗi người tự tay hái hoa dâng lên cho Trời Phật. Hoa này là hoa Thanh Điền Vô Vi, ngàn năm không héo. Đó là những đóa hoa Tâm Thức khai mở, những đóa hoa Thanh Tịnh Từ Bi, những đóa hoa Thông Minh Trí Tuệ, những đóa hoa Tình Thương và Đạo Đức... Chúng ta dâng lên cho Bề Trên Tổ Thầy với tất cả tấm lòng thành kính. Ước mong huynh đệ tỷ muội cùng nhau đóng góp bài thơ Khai Tâm của mình để cùng chia sẻ tâm tình, phát triển tâm linh, xây dựng trí tâm từ Đồi lẩn Đạo, để cho Khóa Sống Chung Tu Học 2017 thêm phần hào hứng và sống động.

Đầu năm Đinh Dậu xin kính chúc quý bạn một năm mới:

Dồi Dào Sức Khỏe, Trẻ Đẹp Tâm Hồn, Tu Hành Tinh Tấn và Tâm Tương Sự Thành.

Kính chào các bạn.

Quý thương,

Bành Chí

THƠ BẠN ĐẠO

MỪNG XUÂN ĐẾN, CHÚC BẠN ĐẠO, THÂN TÂM AN LẠC, TU HÀNH TINH TẤN

Mừng năm Đinh Dậu đến rồi
Xuân sang chúc bạn, tu hồi quê Cha
Đến đây tu, học nhần hòa
Chúc huynh cùng tử, thăng hoa tu trình
Bạn tu là để sửa mình
Đạo đời song bước, quân bình nội tâm
Thân siêng hành pháp chuyên cần
Tâm luôn niệm Phật, trí dẫn sáng ra
An bình đời, đạo, dù là
Lạc nơi trần khổ, tam ta an nhàn
Tu không lý thuyết bạc bàn
Hành trong thanh tịnh, tìm đàng hồi hương
Tinh khôn, chớ rớt bên đường
Tấn về nơi cõi Tây phương an bình
Kính bái
Lê Thị Nhuận
Cali ngày 19-1-2017
=====

TRỤ SỞ XÂY DỰNG VÔ VI

Trụ nơi thể xác vô thường
Sở xoay dừng để nghiệp vương lấy mình
Xây nền đạo đức nhớ gìn
Dựng công lập hạnh, tự mình tiến tu
Vô thiên, nhớ gắng công tu
Vi diệu Phật pháp, ngày thu cứu đời

Trụ sanh, hoại, diệt, người ơi
Nơi miền tạm cảnh, cuộc đời ngắn thay!
Thể theo định luật xưa nay
Xác tuy có đó, ngày mai mất rồi!
Vô trong bể khổ trần đời
Thường lầm cứ tưởng là nơi thiên đường
Sở trường thủ đoạn, gạt lường
Xoay quanh danh lợi, chẳng nhường một ai
Dừng mê sắc dục, tiền tài
Để ngày sau chịu, đọa đầy tâm thân
Nghiệp luôn bám sát theo chân
Vương vương, vắn vắn, rất gần không xa
Lấy tâm đạo, sống thật thà
Minh luôn đối xử, vị tha với người
Xây cho có được cuộc đời
Nền toàn hạnh đức, vậy thời mới ngoan
Đạo là phương tiện dẫn đàng
Đức luôn hỗ trợ, vượt an tu trình

Nhớ tu, thì phải sửa mình
Gìn đừng để ý, chống kình một ai
Dựng xây hạnh đức hôm nay
Công phu tinh tấn, ngày mai sẽ nhờ
Lập công, bồi đức từng giờ
Hạnh tu nhân nhục, để chờ khoa thi
Tự tu, tự tiến chớ trì
Minh không tự bước, ai đi cho mình
Tiến vào lãnh vực tâm linh
Tu sao trí sáng tâm minh vui hòa
Vô vi Thầy Tổ dạy ta
Thiền là ngưỡng cửa, bước qua khổ trần
Nhớ là ta có xác thân
Gắng mài, cùng giữa mòn dần nghiệp tâm
Công phu luyện đạo chuyên cần
Tu tâm, sửa tánh mới gần Mẹ Cha
Vi vu tiếng nhạc quê nhà
Diệu diệu thanh nhẹ, đưa ta về nguồn
Phật Thầy Vĩ Kiên, họ Lương
Pháp truyền chánh đạo, dẫn đường hồi hương
Ngàn muôn gian khổ, đoạn trường
Thu đi, thu đến Thầy xem thường nguy nan
Cứu người giải thoát trần gian
Đời đời sống cảnh bình an Thiền Đàng
Kính bái
Lê Thị Nhạn
Cali Ngày 19-1-2017